[2024] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. : 2024 INSC 28

ਅਲਗਾਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਗਣੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8185)

10 ਜਨਵਰੀ 2024

[ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨੁੱਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ - ਸਮਾਂ, ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਤੱਤ - ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ 22.11.1990 ਨੂੰ 21,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ - 3000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, 05.11.1997 ਨੂੰ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ 22,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਹਰਜਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ - ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਹੋਲਡ: ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ - 21,000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 7,000/- ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਕੀ/ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ 21.04.1997 ਨੂੰ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ .1997, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮਾਹਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋ ਅੰਗੂਠੇ-ਛਾਪ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਖਾਂਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਭਾਵੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਾ 24-26, 28-30]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਕੇ.ਐਸ. ਵਿਦਿਆਨਾਦਮ ਬਨਾਮ ਵੈਰਾਵਨ, [1997] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 993 : (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 1; ਗੋਧਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, [1975] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 42 : (1975) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 199 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਰ ਮੈਜੇਸਟੀਜ਼ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਤੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀਕਰੇਟ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ), [2014] UKSC 16 ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਰ ਕਿਮ ਲੇਵਿਸਨ, ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, 7ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ; ਖਾਸ ਰਾਹਤ; ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ; ਸਮਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ; ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਰਕਮ; ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ; ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ; ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ; ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ; ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ; ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮਾਹਰ; ਅੰਗੂਠੇ-ਛਾਪ; ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ; ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ; ਉਪਾਅ; ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ; ਨੁਕਸਾਨ; ਵਿਆਜ; ਮੁਆਵਜ਼ਾ; ਇੱਛਾ; ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਆਚਰਣ।

ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2008 ਦੇ ਐੱਸ ਏ ਨੰਬਰ 1127 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.04.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8185।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ.ਆਰ. ਸੁਮਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਐੱਨ. ਜੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਪੀ.ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਅਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਵਾਈ. ਲੋਕੇਸ਼, ਵੀ. ਕੰਧਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਵੀ. ਸਿਬੀ ਕਾਰਗਿਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਤਰੀ ਗੋਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨਾਲੀ ਪਾਤਰਾ, ਸਚਿਨ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਵਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਅਹਿਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨਉੱਲ੍ਹਾ, ਜੇ.

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 28.04.2009 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਇੰਪੱਗਡ ਜਜਮੈਂਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹਾਈ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਸ.ਏ. (ਐਮ.ਡੀ) 2008 ਦਾ ਨੰਬਰ 1127] ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ:

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ 22.11.1990 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ 21,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਆਫ ਸੇਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ 3000/- ਰੁਪਏ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 05.11.1997 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 7 ਦੇ ਨਾਲ 22,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 18.11.1997 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਹਰਜਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਨਸਿਫ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1998 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 165 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸੀਫ਼ ਜੱਜ, ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10.09.2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ.ਐਸ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2008 ਦੇ ਨੰਬਰ 258 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 28.04.2009 ਦੇ ਇਮਪੱਗਡ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ:

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਵਿਚਾਰ ਰਾਸ਼ੀ। 18,000/- ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 16.12.1990 ਨੂੰ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ; 15.04.1991 ਨੂੰ 3,000/- ਰੁਪਏ, ਅਤੇ; 17.09.1991 ਨੂੰ 2,500/- ਰੁਪਏ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਿਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। 1 ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਦੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਅਸਲ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ-ਛਾਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧੋਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਗਾਊਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

5. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

6. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ 18.09.1992 ਨੂੰ 3,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ; 24.07.1996 ਨੂੰ 1,800/- ਰੁਪਏ; 25.07.1996 ਨੂੰ 1,300/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ 29.07.1996 ਨੂੰ 1,000/- ਰੁਪਏ ਯਾਨੀ ਕੁੱਲ 20,425/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 21.04.1997 ਨੂੰ 1,000/- ਰੁਪਏ, ਜੋ ਕਿ 21.04.1997 ਨੂੰ 425/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਝੂਠਾ ਸੀ।

7. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਰਥਨ(ਮਾਂ) ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

8. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 18.11.1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਘਾਤਕ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਦੇ ਬਗੈਰ.

9. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1963 ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਲ ਡੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

10. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਰਥਨ(ਆਂ) ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 17.09.1991 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ 16.09.1994 ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ 23.03.1998 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੋਣ ਤੋਂ

ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ 21.05.1991 ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ 22.05.1994 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ 1992 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 551 ਮਿਤੀ 24.07.1996 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। -ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਸਹੁਰਾ, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸੀ।

13. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ 1992 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 551 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1998 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 165 ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਜੋ ਕਿ 1990 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 18.11 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1997 ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇਕਪਾਸੜ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

14. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.7 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 7 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

15. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਿਆਨਾਦਮ ਬਨਾਮ ਵੈਰਾਵਨ, (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 1, ਪੈਰੇ 10, 11 ਅਤੇ 13 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਸਾਲ ਸੀ।

16. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ

ਨਾਮ ਜਾਂ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਾਮ (ਨਾਂ) 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ (ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ) ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ 18.11.1997 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਭਾਵ 6 ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਪੱਤਰ/ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ½ ਸਾਲ, ਕੇ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਦਿਆਨਾਦਮ (ਸੁਪਰ)।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ:

17. ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 23.03.1992 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਸੱਸ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1992 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 551 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ 425/- ਰੁਪਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ 24.07.1996 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 18.11.1997 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 23.03.1998 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

18. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.7 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 05.11.1997 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 24.07.1996 ਨੂੰ 1992 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 551 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ।

19. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਤੱਤ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਮੇਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

20. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ

24.07.1996 ਨੂੰ, ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

21. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ, ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ " ਟੀ.ਪੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 (ਐਫ) ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਚਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਸ" ਹੈ ਜੋ ਟੀ.ਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55(1)(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੇਵਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਚਰਣ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

23. ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗੋਧਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1975) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 199 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ 11 ਤੋਂ 16 ਹਨ; ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਫਾਰ ਹਰ ਮੈਜੇਸਟੀਜ਼ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਂਡ ਕਸਟਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀਕਰੇਟ ਹੋਟਲਜ਼ 2 ਲਿਮਿਟੇਡ

(ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ), [2014] UKSC 16 ਮਿਤੀ 05.03.2014, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 331, ਅਤੇ; ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਸਰ ਕਿਮ ਲੇਵਿਸਨ ਦੁਆਰਾ 7ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 3.189।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ:

24. ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 22.11.1990 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ 22.11.1990 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਯਾਨੀ ਕਿ 21.05.1991 ਤੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ 18.11.1997 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ 7000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ 21,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 3,000/- ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ/ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

'33. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਐੱਫ.ਐੱਲ ਸ਼ੂਲਰ ਏ.ਜੀ ਬਨਾਮ ਵਿਕਮੈਨ ਮਸ਼ੀਨ ਟੂਲ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [1974] ਏ.ਸੀ. 235 ਦੇਖੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਸੀ - ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ (ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤ) ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ, ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹਿੱਸਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

25. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 18,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਕਾਇਆ/ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 21,000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 3,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ 21,000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 7,000/- ਰੁਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਯਾਤ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

26. ਇੱਥੇ ਰੁਕਣਾ, ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 21.04.1997 ਨੂੰ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 05.11.1997 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 7 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਸੀ। , ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮਾਹਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। 1963 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਸੀ ਪਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਨੂੰ 425/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਕਿਉਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 27.04.1996 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ, ਉਸਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਤੀ 27.04.1996 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਬਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

27. ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 7 ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 18.11.1997 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ 1.000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਥਿਤ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 21.04.1997 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

28. ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 7 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

29. ਕੇ.ਐਸ. ਵਿਦਿਆਨਾਦਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਤੱਥੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਮਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣਗੇ। ਡੀਡ, ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਕੇ.ਐਸ. ਵਿਦਿਆਨਾਦਮ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਾਢੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇ.ਐਸ. ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ. ਵਿਦਿਆਨਾਦਮ (ਸੁਪਰਾ) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:

'10. ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ (ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤੱਤ

ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 20 ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਚੰਦ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਰਾਣੀ [(1993) 1 ਐਸਸੀਸੀ 519]: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 528, ਪੈਰਾ 25)

“... ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ?): (1) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ; (2) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ; ਅਤੇ (3) ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।"

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 1973 ਤੋਂ ਬਾਅਦ [ਇਹ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 1973 ਦੀ ਅਰਬ-ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਜੰਗ ਨੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਤੇਲ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।] ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਘਰੇਲੂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਦਸੰਬਰ 1978 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 15-6-1979 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ 11-7-1981 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ

ਬਾਅਦ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਇਸ ਵਕਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕਿਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਖਾਲੀ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਗੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਘਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 11-7-1981 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਹੀਨਿਆਂ 'ਚ, ਉਸਨੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੂਟ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਡੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ (ਭਾਵ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ), ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ 15-12-1978 ਅਤੇ 11-7-1981 ਦਰਮਿਆਨ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਇਨਕਾਰ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ 2 1/2 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕੀਮਤਾਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ (ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ) ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2 1/2 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ

ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 15-12-1978 ਤੋਂ 11-7-1981 ਤੱਕ, ਯਾਨੀ ਕਿ 2 1/2 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨਾਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਮਦੁਰਾਈ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 2 1/2 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਗਣ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

11. ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਵਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਕਰਲਿੰਗਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਰਤਨਾਸਵਾਮੀ ਨਾਦਰ [ਏਆਈਆਰ 1952 ਮੈਡ 389 : (1952) 1 ਐਮਐਲਜੇ 44] ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ - ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਧਾ - ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ. ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 5000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਦੁੱਗਣਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ 5000 ਰੁਪਏ (ਕੁੱਲ 60,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ) ਦੀ ਛੋਟੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ 2 1/2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੂਟ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਜੋ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਸਥਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ - ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਿਆਇਤ, ਜੇਕਰ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਉੱਚਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਦਈ ਦੇ

ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹੀ ਗਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਅਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਜਾਂ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ? ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ- ਸੀਮਾ(ਆਂ) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ)।

XXX

13. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ 2 1/2 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਿੰਨ ਵਾਰ - ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਦੇਰੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।'

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

30. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹੀ

ਵੱਡੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

31. ਪੂਰਵ-ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

32. ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

33. ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ **ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Pallav

PALLAV THAKUR ADVOCATE